



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 27. april 2015
(OR. en)

8341/15

**Interinstitutionel sag:
2015/0096 (COD)**

**PECHE 143
CODEC 605**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	24. april 2015
til:	Uwe CORSEPIUS, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2015) 180 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 302/2009

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2015) 180 final.

Bilag: COM(2015) 180 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.4.2015
COM(2015) 180 final

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og
Middelhavet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 302/2009**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Forslaget tager sigte på gennemførelse i EU-lovgivningen af de foranstaltninger i den flerårige genopretningsplan for almindelig tun (BFT) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT)¹ vedtog på de årlige møder i perioden 2012-2014. ICCAT er en regional fiskeriforvaltningsorganisation (RFFO) med ansvar for forvaltningen af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet og de tilstødende farvande, som Unionen er kontraherende part i. Den flerårige genopretningsplan for almindelig tun blev indført i 2006² og trådte i kraft i 2007.

ICCAT har beføjelse til at træffe beslutninger ("henstillinger") vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskeriet i kompetenceområdet. Disse henstillinger er bindende, og selv om de er rettet til de kontraherende parter i ICCAT, omfatter de også forpligtelser for operatørerne (f.eks. fartøjsføreren). ICCAT's henstillinger træder i kraft seks måneder efter vedtagelsen og skal for Den Europæiske Unions vedkommende gennemføres i EU-lovgivningen, hvis de ikke allerede er omfattet af denne.

Visse ICCAT-foranstaltninger vedrørende almindelig tun blev gennemført ved forordning (EU) nr. 544/2014 af 15. maj 2014³, hvorved Rådets forordning (EU) nr. 302/2009 af 6. april 2009⁴ blev ændret. Formålet med ændringen var at gennemføre foranstaltningerne om fangstperioder, som ICCAT vedtog i 2012 og 2013. For at sikre en ensartet og effektiv anvendelse i hele Den Europæiske Union af alle de foranstaltninger i genopretningsplanen, der blev vedtaget i perioden 2012-2014, er det hensigten at indarbejde dem i en forordning om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Denne forordning ophæver forordning (EF) nr. 302/2009.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Der var ikke behov for høring af interesserede parter eller konsekvensanalyser.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Dette lovgivningsinitiativ har til formål at sikre en ensartet og effektiv anvendelse i hele Den Europæiske Union af de seneste foranstaltninger i ICCAT's flerårige genopretningsplan for

¹ <http://www.iccat.int/en/>.

² ICCAT-henstilling 06-05 om indførelse af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 163 af 29.5.2012, s. 1).

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 (EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1).

almindelig tun. De relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastlagt i form af ICCAT-henstillinger, gælder ikke umiddelbart for de enkelte fartøjer eller EU-statsborgere. Det er derfor nødvendigt at gennemføre de foranstaltninger vedrørende almindelig tun, som ICCAT vedtog i 2012, 2013 og 2014, i EU-lovgivningen. Forslaget indeholder tekniske foranstaltninger om f.eks. overførsel og anbringelse i bur af levende almindelig tun, herunder foranstaltninger vedrørende anvendelsen af stereokameraer til at foretage skøn over mængderne af almindelig tun, bl.a. de mængder der slippes fri, samt fangstrapporteringskrav og gennemførelsen af ICCAT's program for regionale observatører.

Ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁵ er der indført en landingsforpligtelse, som skal anvendes på almindelig tun fra den 1. januar 2015. I henhold til artikel 15, stk. 2, i nævnte forordning gælder landingsforpligtelsen dog med forbehold af Unionens internationale forpligtelser, som f.eks. dem, der følger af ICCAT's henstillinger. Ved samme bestemmelse tillægges Kommissionen desuden beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at gennemføre sådanne internationale forpligtelser i EU-lovgivningen, navnlig undtagelser fra landingsforpligtelsen. Udsmid af almindelig tun vil således være tilladt i visse situationer som fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014⁶ og er ikke direkte omfattet af dette forslag.

Retsgrundlag

Artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærhedsprincippet

Forslaget hører under Den Europæiske Unions enekompetence (artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF). Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget har til formål at sikre gennemførelsen af de relevante ICCAT-foranstaltninger i EU-lovgivningen og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål.

Valg af instrument

Foreslået reguleringsmiddel: Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en genopretningsplan i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

I lyset af de mange nye elementer og ændringer vil forordning (EF) nr. 302/2009 af klarheds-, forenklings- og retssikkerhedsgrunde blive ophævet.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 22).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Foranstaltningen medfører ikke yderligere udgifter for EU.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 302/2009

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁸ er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (2) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (i det følgende benævnt "konventionen")⁹.
- (3) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (i det følgende benævnt "ICCAT"), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 15. ekstraordinære møde i 2006 henstilling 06-05¹⁰ om indførelse af en genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der skal gælde indtil 2022 (i det følgende benævnt "genopretningsplanen"). Denne henstilling trådte i kraft den 13. juni 2007.
- (4) ICCAT-henstilling 06-05 blev gennemført i EU-lovgivningen ved Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007¹¹ om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

⁷ (Henvisning indsættes).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁹ International konvention for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("konventionen") (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

¹⁰ ICCAT-henstilling 06-05 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1559/2007 af 17. december 2007 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 1).

- (5) På sit 16. ekstraordinære møde i 2008 vedtog ICCAT henstilling 08-05¹² om ændring af henstilling 06-05.

Den genopretningsplan, der blev indført i 2006 og ændret i 2008, indeholdt med henblik på at genopbygge bestanden bestemmelser om gradvis reduktion af de samlede tilladte fangstmængder i perioden 2007-2011, restriktioner for fiskeriet i visse områder og perioder, et nyt mindstemål for almindelig tun, foranstaltninger vedrørende sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, foranstaltninger vedrørende opdræt og fiskerikapacitet samt foranstaltninger, der tager sigte på at styrke ICCAT-ordningen for fælles international inspektion.

- (6) ICCAT-henstilling 08-05 blev gennemført i EU-lovgivningen ved Rådets forordning (EF) nr. 302/2009¹³ om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007.

- (7) På sit 17. ekstraordinære møde i 2010 vedtog ICCAT henstilling 10-04¹⁴ om ændring af henstilling 08-05. Med det formål at genopbygge bestanden indeholder henstilling 10-04 bestemmelser om en yderligere reduktion af den samlede tilladte fangstmængde og fiskerikapaciteten, og kontrolforanstaltningerne styrkes, navnlig dem, der vedrører overførsel og anbringelse i bur. Henstillingen omfatter også bestemmelser om yderligere rådgivning i 2012 fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS) om identifikation af gydepladser og om oprettelse af reservater.

- (8) Forordning (EF) nr. 302/2009 blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 500/2012¹⁵, som tog sigte på gennemførelse i EU-lovgivningen af de ændrede internationale bevarelsesforanstaltninger, der er fastsat i henstilling 10-04.

- (9) På sit 18. ekstraordinære møde i 2012 vedtog ICCAT henstilling 12-03¹⁶ om ændring af henstilling 10-04. For at gøre genopretningsplanen mere effektiv fastsættes der i henstilling 12-03 tekniske forskrifter vedrørende overførsel og anbringelse i bur af levende almindelig tun, nye fangstrapporteringskrav, bestemmelser om gennemførelsen af ICCAT's program for regionale observatører, og fangstperioderne ændres. Nævnte henstilling styrker desuden SCRS' rolle med hensyn til vurdering af bestanden af almindelig tun.

- (10) På sit 23. ordinære møde i 2013 vedtog ICCAT henstilling 13-07¹⁷ om ændring af henstilling 12-03, idet der blev indført mindre ændringer af fangstperioderne, som ikke har nogen konsekvenser for EU-flåden. Ved samme lejlighed vedtog ICCAT desuden

¹² ICCAT-henstilling 08-05 om ændring af ICCAT-henstillingen om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 (EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1).

¹⁴ ICCAT-henstilling 10-04 om ændring af ICCAT-henstillingen om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 500/2012 af 13. juni 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 157 af 16.6.2012, s. 1).

¹⁶ ICCAT-henstilling 12-03 om ændring af ICCAT-henstillingen om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

¹⁷ ICCAT-henstilling 13-07 om ændring af ICCAT-henstilling 12-03 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

henstilling 13-08¹⁸, som supplerer genopretningsplanen. Ved denne henstilling fastlægges der fælles procedurer for anvendelsen af stereokamerasystemer til at foretage skøn over mængderne af almindelig tun under anbringelse i bur, og der blev indført en fleksibel startdato for stangfartøjer og dørgefartøjer, der fisker i det østlige Atlanterhav.

- (11) Forordning (EF) nr. 302/2009 blev yderligere ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014¹⁹ med henblik på gennemførelse i EU-lovgivningen af vigtige foranstaltninger i henstilling 12-03 og 13-08 om f.eks. fangstperioder.
- (12) På sit 19. ekstraordinære møde i 2014 vedtog ICCAT henstilling 14-04²⁰ om ændring af henstilling 13-07 og om ophævelse af henstilling 13-08. Herved blev nogle af de gældende kontrolbestemmelser forenklet, procedurerne for anvendelsen af stereokamera under anbringelse i bur blev yderligere specificeret og der blev i genopretningsplanen indført særlige foranstaltninger vedrørende frisætning og håndtering af døde fisk.
- (13) Henstilling 14-04 er bindende for Unionen.
- (14) Samtlige ændringer af genopretningsplanen, som ICCAT vedtog i 2012, 2013 og 2014, og som endnu ikke er gennemført i EU-lovgivningen, bør indarbejdes i EU-lovgivningen. Eftersom gennemførelsen vedrører en plan, hvis mål og foranstaltninger er fastlagt af ICCAT, omfatter nærværende forordning ikke alle de elementer vedrørende flerårige planer, som er anført i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013²¹.
- (15) Eventuelle fremtidige bindende ændringer af genopretningsplanen bør gennemføres i EU-lovgivningen. For hurtigst muligt at indarbejde sådanne ændringer i EU-lovgivningen bør Europa-Kommissionen (i det følgende benævnt "Kommissionen") delegeres beføjelser til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (16) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende forordning om overførsel og anbringelse i bur samt registrering og rapportering af faststående tunfiskens og fartøjers aktiviteter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med

¹⁸ ICCAT-henstilling 13-08 om supplerende af henstilling 12-03 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 544/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (EUT L 163 af 29.5.2012, s. 1).

²⁰ ICCAT-henstilling 14-04 om ændring af ICCAT-henstilling 13-07 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²² om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

- (17) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter med umiddelbar virkning, hvor det i behørigt begrundede tilfælde er nødvendigt af hensyn til sagens særligt hastende karakter for så vidt angår overførsel og anbringelse i bur samt registrering og rapportering af faststående tunfiskens og fartøjers aktiviteter.
- (18) Forordning (EF) nr. 302/2009 bør af klarheds-, forenklings- og retssikkerhedsgrunde ophæves ved nærværende forordning.
- (19) Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 302/2009 er forældede, navnlig fordi de nu er omfattet af andre EU-retsakter, og bør derfor udgå. Andre bestemmelser bør ajourføres for at afspejle ændringer i lovgivningen, navnlig som følge af vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (20) Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009²³, hvorved der fastsættes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, som har til formål at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik i henhold til en global og integreret tilgang, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011²⁴, som fastsætter gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EU) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008²⁵ fastsættes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Disse retsakter omfatter nu visse af de elementer, der er indeholdt i forordning (EF) nr. 302/2009, dvs. navnlig artikel 33 om håndhævelsesforanstaltninger og bilag VIII om fremsendelse af FOS-data. Disse bestemmelser bør derfor ikke gentages i nærværende forordning.
- (21) I henhold til artikel 49, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 finder de omregningsfaktorer, der er vedtaget af SCRS for beregning af rundvægtsækvivalenten for forarbejdet almindelig tun, også anvendelse i forbindelse med nærværende forordning.
- (22) Dertil kommer Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU²⁶, der er vedtaget i henhold til artikel 95 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009. Nævnte gennemførelsesafgørelse fastsætter bl.a. benchmarks og mål for kontrollen med fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

²³ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

²⁴ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

²⁶ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/156/EU af 19. marts 2014 om et specifikt kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, sværdfisk i Middelhavet og sardin og ansjos i den nordlige del af Adriaterhavet (EUT L 85 af 21.3.2014, s. 1).

- (23) I punkt 2, litra c), i ICCAT-henstilling 06-07²⁷ fastsættes der krav om et prøveudtagningsprogram med henblik på størrelsesbestemmelse af almindelig tun i forbindelse med opdræt. Nævnte bestemmelse blev gennemført ved artikel 10 i forordning (EF) nr. 302/2009. Det er ikke nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser om nævnte prøveudtagningsprogram i nærværende forordning, eftersom programmet nu er fuldt ud omfattet af de programmer, der er indført ved punkt 83 i henstilling 14-04, og som skal gennemføres ved denne forordning. I nævnte punkt er der fastsat krav om anvendelse af stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, og som dækker samtlige anbringelser i bur med henblik på en mere nøjagtig fastsættelse af fiskenes antal og vægt.
- (24) Ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 er der indført en landingsforpligtelse, som anvendes på almindelig tun fra den 1. januar 2015. I henhold til artikel 15, stk. 2, i nævnte forordning gælder landingsforpligtelsen dog med forbehold af Unionens internationale forpligtelser, som f.eks. dem, der følger af ICCAT's henstillinger. I samme bestemmelse tillægges Kommissionen desuden beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at gennemføre sådanne internationale forpligtelser i EU-lovgivningen, herunder navnlig undtagelser fra landingsforpligtelsen. Udsnid af almindelig tun vil således være tilladt i visse situationer som fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014²⁸. Nærværende forordning bør derfor ikke omfatte sådanne krav vedrørende udsnid —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der generelle bestemmelser om Unionens anvendelse af den genopretningsplan, der er defineret i artikel 3, nr. 1.
2. Denne forordning gælder for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

²⁷ ICCAT-henstilling 06-07 om opdræt af almindelig tun.

²⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

Artikel 2

Formål

Formålet med denne forordning er i overensstemmelse med den genopretningsplan, der er defineret i artikel 3, nr. 1), at opnå en biomasse, der med mindst 60 % sandsynlighed giver det maksimale bæredygtige udbytte i 2022.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "genopretningsplan": den flerårige genopretningsplan for almindelig tun (*Thunnus thynnus*), som gælder i perioden 2007-2022, og som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT") har fremsat henstilling om
- 2) "fiskerfartøj": ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- 3) "fangstfartøj": et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun
- 4) "fabriksskib": et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- 5) "hjelpefartøj": ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et notfartøjs net eller et faststående tunfiskenet til en udpeget havn og/eller et fabriksskib
- 6) "bugserbåd": ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure
- 7) "støttefartøj": ethvert andet fiskerfartøj som omhandlet i nr. 2)
- 8) "fiske aktivt": et fangstfartøjs eller et faststående tunfisknets målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode
- 9) "fælles fiskeri": ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle
- 10) "overførsel":
 - i) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
 - ii) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
 - iii) enhver overførsel af et transportbur med almindelig tun fra én bugserbåd til en anden bugserbåd

- iv) enhver overførsel af levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet akvakulturbrug
 - v) enhver overførsel af levende almindelig tun fra et faststående tunfiskenet til et transportbur
- 11) "kontroloverførsel": yderligere overførsel som følge af en anmodning fra en operatør/akvakulturbruger eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres
- 12) "faststående tunfiskenet": et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder tunene ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig, indtil de høstes
- 13) "anbringelse i bur": overførsel af levende almindelig tun fra et transportbur eller et faststående tunfiskenet til opdrætsbure
- 14) "opdræt": anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og opfodning med det formål at øge den samlede biomasse
- 15) "akvakulturbrug": et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskenet og/eller af notfartøjer
- 16) "opdrætskapacitet": et akvakulturbrugs opfodnings- opdrætskapacitet i ton
- 17) "høst": slagting af almindelig tun i akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet
- 18) "omladning": overførsel af en del af eller hele fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj. Aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøjs net eller en bugserbåd til et hjælpefartøj betragtes ikke som omladning
- 19) "sportsfiskeri": ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn
- 20) "rekreativt fiskeri": ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende ikke er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller ikke har et nationalt sportsfiskertegn
- 21) "stereokamera": et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder
- 22) "kontrolkamera": stereokameraer og/eller konventionelle videokameraer, der anvendes med henblik på den kontrol, der er fastsat i denne forordning
- 23) "BCD" eller "elektronisk BCD": et fangstdokument for almindelig tun. Henvisningen til BCD erstattes, når det er relevant, med eBCD
- 24) "ansvarlig medlemsstat" og "medlemsstat, der er ansvarlig for": den flagmedlemsstat eller medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget henhører, eller, hvis akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet er placeret på åbent hav, den medlemsstat, hvor operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren er etableret

- 25) "opgave II": den opgave II, der er defineret af ICCAT i "Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish"²⁹
- 26) "CPC": kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikke-kontraherende parter eller organisationer, herunder fiskeriorganisationer
- 27) "SCRS": ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik
- 28) "konventionsområdet": det geografiske område, der er omfattet af ICCAT's foranstaltninger som fastsat i konventionens artikel 1.

Artikel 4

Fartøjslængde

Ved fartøjslængde forstås i denne forordning længde overalt.

KAPITEL II

FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 5

Betingelser knyttet til forvaltningsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskenetets fiskeri svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Der må ikke overføres uudnyttede kvoter i forbindelse med denne genopretningsplan.
3. Befragtning af EU-fiskerfartøjer til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er forbudt.

Artikel 6

Forelæggelse af forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten, fiskeriplaner og forvaltningsplaner for opdræt

1. Senest den 31. januar hvert år sender hver medlemsstat Kommissionen:
 - a) en fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

²⁹ (Tredje udgave, ICCAT 1990).

- b) en forvaltningsplan for fiskerikapaciteten, som sikrer, at medlemsstatens fiskerikapacitet er i overensstemmelse med den kvote, den har fået tildelt.
- 2. Kommissionen indsamler de i stk. 1 omhandlede planer og indarbejder dem i EU's fiskeri- og kapacitetsforvaltningsplan, som skal sendes til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.
- 3. Senest den 15. april hvert år skal de medlemsstater, der har til hensigt at ændre den gældende ICCAT-plan for opdrætskapacitet, sende en forvaltningsplan for opdræt til Kommissionen, som videre sender den til ICCAT's sekretariat.

Artikel 7

Fiskeriplaner

- 1. Den årlige fiskeriplan, som hver enkelt medlemsstat forelægger, skal indeholde oplysninger om de kvoter, der er tildelt hver af de redskabsgrupper, der er omhandlet i artikel 10 og 11, og navnlig specificere:
 - a) de fangstfartøjer på over 24 m, der er opført på den i artikel 19, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsliste, hvor stor en individuel kvote de har fået tildelt, samt hvilke foranstaltninger der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter og bifangstbegrænsninger overholdes
 - b) for fangstfartøjer på under 24 meter og faststående tunfiskenet som et minimum, hvilken kvote der er tildelt producentorganisationer eller grupper af fartøjer, der fisker med lignende redskabstyper.
- 2. De pågældende medlemsstater meddeler Kommissionen eventuelle senere ændringer af den årlige fiskeriplan eller de individuelle kvoter tildelt fangstfartøjer på over 24 meter, der er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra a), mindst tre dage, før den aktivitet, der følger af ændringen, udøves. Kommissionen meddeler sådanne ændringer til ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før udøvelsen af den aktivitet, som den pågældende ændring vedrører.

Artikel 8

Forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

- 1. Den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten, som hver enkelt medlemsstat indsender, skal opfylde kravene i denne artikel.
- 2. Det maksimale antal faststående tunfiskenet, der er registreret i en medlemsstat, og det maksimale antal fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og som må benyttes til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun, fastsættes i overensstemmelse med traktaten og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- 3. Det maksimale antal fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og som fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, begrænses til det antal fartøjer og den dertil svarende samlede bruttotonnage, der førte den pågældende medlemsstats flag, og som fiskede efter, opbevarede om bord, omladede,

transporterede eller landede almindelig tun i perioden 1. januar 2007-1. juli 2008. For fangstfartøjer gælder begrænsningen pr. redskabstype.

4. I bilag I er der fastsat yderligere betingelser for fastsættelsen af det maksimale antal fartøjer, der må få udstedt tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til den undtagelse, der er fastsat i artikel 13, stk. 2.
5. Det maksimale antal faststående tunfiskenet, som en medlemsstat må benytte til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, begrænses til det antal faststående tunfiskenet, som den pågældende medlemsstat havde udstedt tilladelse til pr. 1. juli 2008.
6. Uanset stk. 3 og 5 kan en medlemsstat, der godtgør, at den er nødt til at udvide sin fiskerikapacitet for at kunne udnytte sin kvote fuldt ud, for 2015, 2016 og 2017 beslutte at inkludere et højere antal faststående tunfiskenet og fartøjer i sine årlige fiskeriplaner som omhandlet i artikel 7.
7. Uanset stk. 3 og 6 skal hver medlemsstat for 2015, 2016 og 2017 begrænse det antal notfartøjer, der ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til undtagelsen i artikel 13, stk. 2, litra b), til det antal notfartøjer, den udstedte tilladelse til i 2013 eller 2014.
8. Ved udarbejdelsen af forvaltningsplanerne for fiskerikapaciteten skal de enkelte medlemsstater beregne deres fiskerikapacitet på grundlag af de højeste fangstrater pr. fartøj og pr. redskab som skønnet af SCRS³⁰ i 2009 og godkendt af ICCAT's gennemførelseskomité³¹ på det særlige møde i 2010. Foretager SCRS ændringer af disse fangstrater, skal medlemsstaterne altid anvende de seneste fangstrater, der er godkendt af ICCAT.

Artikel 9

Forvaltningsplaner for opdræt

1. Den forvaltningsplan for opdræt, som hver medlemsstat forelægger, skal opfylde betingelserne i denne artikel.
2. Den maksimale tunopdræts- og opfedningskapacitet og det maksimale input af fanget vild almindelig tun, som hver enkelt medlemsstat må tildele, fastsættes i overensstemmelse med traktaten og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
3. En medlemsstats maksimale tunopdræts- og opfedningskapacitet begrænses til tunopdræts- og opfedningskapaciteten i de akvakulturbrug i den pågældende medlemsstat, der var registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter eller godkendt og anmeldt til ICCAT pr. 1. juli 2008.

³⁰ Rapport på engelsk (2009) fra SCRS, s. 128.

³¹ Rapport fra det særlige møde i ICCAT's gennemførelseskomité (Compliance Committee), afholdt i Madrid den 24.-26. februar 2010 (punkt 5 og tillæg 3 til bilag 4.2).

4. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug anmeldte til ICCAT i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.
5. Hver medlemsstat tildeler sine akvakulturbrug et maksimalt årligt input under overholdelse af det maksimale input af fanget vild almindelig tun, der er omhandlet i stk. 4.

KAPITEL III

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

AFDELING 1

FANGSTPERIODER

Artikel 10

Langlinefartøjer, notfartøjer, flydetrawlere og faststående tunfiskenet samt sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

1. Fiskeri efter almindelig tun med store pelagiske langline-fangstfartøjer på over 24 m i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er tilladt i perioden 1. januar-31. maj, undtagen i området vest for 10°V og nord for 42°N og i Norges eksklusive økonomiske zone, hvor sådant fiskeri er tilladt i perioden 1. august-31. januar.
2. Fiskeri efter almindelig tun med notfartøjer i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er tilladt i perioden 26. maj-24. juni, undtagen i Norges eksklusive økonomiske zone, hvor sådant fiskeri er tilladt i perioden 25. juni-31. oktober.
3. Fiskeri efter almindelig tun med flydetrawlere i det østlige Atlanterhav er tilladt i perioden 16. juni-14. oktober.
4. Rekreativt fiskeri og sportsfiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er tilladt i perioden 16. juni-14. oktober.
5. Fiskeri efter almindelig tun med andre redskaber end dem, der er omhandlet i stk. 1-4 og artikel 11, herunder faststående tunfiskenet, er tilladt året rundt.

Artikel 11

Stangfartøjer og dørgefartøjer

1. Fiskeri efter almindelig tun med stangfartøjer og dørgefartøjer i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er tilladt i perioden 1. juli – 31. oktober.
2. Forudsat at det ikke svækker beskyttelsen af gydepladser, og at fangstperiodens samlede varighed for disse fiskerier ikke overstiger fire måneder, kan de enkelte

medlemsstater fastsætte en anden startdato for stangfartøjer og dørgefartøjer, der fører deres flag, og som fisker i det østlige Atlanterhav.

3. Hver medlemsstat angiver i den fiskeriplan, der er omhandlet i artikel 7, om startdatoen for disse fiskerier er ændret, og den oplyser koordinaterne for det pågældende område.

AFDELING 2

MINDSTEMÅL, UTILSIGTEDE FANGSTER OG BIFANGSTER

Artikel 12

Landingsforpligtelsen

Bestemmelserne i denne afdeling gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder en eventuel undtagelse i henhold til artikel 15, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 13

Mindstemål

1. Mindstemålet for almindelig tun, der er fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, er 30 kg eller 115 cm (haledelingspunkt).
2. Uanset stk. 1 gælder der et mindstemål for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm (haledelingspunkt), når der er tale om:
 - (a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
 - (b) almindelig tun fanget i Adriaterhavet til opdræt
 - (c) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der udøver kystnært, ikke-industrielt fiskeri efter fersk fisk.
3. De særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i stk. 2, er anført i bilag I.
4. De berørte medlemsstater udsteder særlige tilladelser til fartøjer med henblik på fiskeri i henhold til undtagelsen i stk. 2. De berørte fartøjer opføres på den liste over fangstfartøjer, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra a). I denne forbindelse finder artikel 19 og 20 anvendelse.

Artikel 14

Utilsigtede fangster

1. For alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker aktivt efter almindelig tun, tillades en utilsigtet bifangst på højst 5 % almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller 75 cm og 115 cm (haledelingspunkt).

2. Den maksimale bifangst på 5 %, der er fastsat i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskenet på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.
3. Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.
4. Utilsigtede fangster af almindelig tun er omfattet af artikel 23, 28, 29 og 30.

Artikel 15

Bifangster

1. Hver medlemsstat tildeler en særlig kvote med henblik på bifangster af almindelig tun og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan.
2. EU-fartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, skal undgå, at bifangster af almindelig tun på noget tidspunkt efter et fiskeri udgør mere end 5 % af den samlede fangst om bord i vægt eller antal fisk. Beregningen af procentsatsen i antal fisk foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT.
3. Hver enkelt medlemsstat trækker alle døde fisk i de bifangster, der er omhandlet i stk. 2, fra sin kvote. For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med traktaten og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
4. Hvis den kvote, der er tildelt det berørte fiskerfartøjs eller faststående tunfiskerets medlemsstat, allerede er brugt op, undgås det at fange almindelig tun. Døde almindelige tun skal landes og konfiskeres, og der træffes passende opfølgende foranstaltninger. De enkelte medlemsstater skal i henhold til artikel 27 årligt indberette oplysninger om sådanne mængder til Kommissionen, som videresender oplysningerne til ICCAT's sekretariat.
5. Procedurene i artikel 25, 28, 29, 30 og 54 finder anvendelse på bifangster.

AFDELING 3

ANVENDELSE AF LUFTFARTØJER

Artikel 16

Anvendelse af luftbårent udstyr

Det er forbudt at anvende luftbårent udstyr, herunder fly og helikoptere eller ubemandede luftfartøjer til sporing af almindelig tun.

KAPITEL IV

SPORTSFISKERI OG REKREATIVT FISKERI

Artikel 17

Særlig kvote til sportsfiskeri og rekreativt fiskeri

Medlemsstaterne regulerer det rekreative fiskeri og sportsfiskeriet ved at tildele disse former for fiskeri en særlig kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af deres fiskeriplaner.

Artikel 18

Rekreativt fiskeri og sportsfiskeri

1. Medlemsstater, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer det rekreative fiskeri og sportsfiskeriet ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på rekreativt fiskeri og sportsfiskeri.
2. I rekreativt fiskeri og sportsfiskeri er det kun tilladt at fange en almindelig tun pr. fartøj pr. dag.
3. Almindelig tun, der landes, skal landes hel eller uden gæller og/eller rensset.
4. Afsætning af almindelig tun fanget i rekreativt fiskeri og sportsfiskeri er forbudt.
5. Hver medlemsstat registrerer fangstdata for rekreativt fiskeri og sportsfiskeri, herunder vægt og længde af hver almindelig tun, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videresender disse oplysninger til SCRS.
6. Hver medlemsstat modregner antallet af døde tun fanget i rekreativt fiskeri og sportsfiskeri i den kvote, den har tildelt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 17.

KAPITEL V

KONTROLFORANSTALTNINGER

AFDELING 1

LISTER OVER FARTØJER OG FASTSTÅENDE TUNFISKENET

Artikel 19

Fartøjsliste

1. Hver medlemsstat sender hvert år Kommissionen en måned før begyndelsen af de fangstperioder, der er fastsat i artikel 10 og 11, eller i givet fald en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode følgende oplysninger elektronisk:
 - a) en liste over alle fangstfartøjer, der fører dens flag med særlig tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - b) en liste over alle andre fiskerfartøjer bortset fra fangstfartøjer, der fører dens flag, og som har tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Begge lister opstilles i overensstemmelse med det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.
3. Et fiskerfartøj kan i samme kalenderår være opført på begge de lister, der er omhandlet i stk. 1, så længe det ikke er opført på begge lister samtidig.
4. Listerne i stk. 1 skal indeholde fartøjets navn og EU-fiskerflåderegisternummer (CFR) som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004³².
5. Indsendelser foretaget efter fristen afvises. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1, godkendes kun, såfremt et anmeldt fartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:
 - a) alle oplysninger om det eller de fartøjer, som efter planen skal erstatte et fartøj, der er opført på de i stk. 1 omhandlede lister, samt
 - b) en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
6. Kommissionen sender de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til ICCAT's sekretariat, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (bortset fra fangstfartøjer) med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun.
7. Artikel 8a, stk. 2, 6, 7 og 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001³³ finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 20

Fiskeritilladelser til fartøjer

1. EU-fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre som omhandlet i artikel 19, stk. 1, må ikke få udstedt tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade,

³² Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25).

³³ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 15.

2. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til at fiske efter almindelig tun og kræver, at fartøjet øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes at være opbrugt.

Artikel 21

Liste over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

1. Hvert år senest den 15. februar sender hver medlemsstat Kommissionen elektronisk en liste over alle faststående tunfiskenet, for hvilke der er udstedt særlig fiskeritilladelse til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Listen skal omfatte navnet på hvert enkelt faststående tunfiskenet og dets registernummer og skal opstilles i overensstemmelse med det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.
2. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
3. Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register, må ikke få udstedt tilladelse til fiskeri efter, opbevaring, overførsel, anbringelse i bur eller landing af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Artikel 8a, stk. 2, 4, 6, 7 og 8, i forordning (EF) nr. 1936/2001 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 22

Fælles fiskeri

1. Fælles fiskeri efter almindelig tun må kun udøves med tilladelse fra den eller de berørte flagstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote. Fælles fiskeri med andre CPC'er er ikke tilladt.
2. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af deres fiskerfartøjer, der ansøger om tilladelse til at deltage i fælles fiskeri:
 - a) fiskeriets varighed
 - b) de deltagende operatørers identitet
 - c) fartøjernes individuelle kvoter
 - d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem fiskerfartøjerne samt
 - e) bestemmelsesbrugene.

3. Mindst 15 dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri sender hver medlemsstat Kommissionen de i stk. 2 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag VI. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat og flagstaten for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, disse oplysninger mindst 10 dage før fiskeriet påbegyndes.
4. I tilfælde af force majeure anvendes fristen i stk. 3 ikke på oplysningerne i stk. 2, litra e). I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne sende Kommissionen nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2 FANGSTER

Artikel 23

Registreringskrav

1. Føreren af et EU-fangstfartøj skal foruden at overholde bestemmelserne i artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 i påkommende tilfælde også registrere de i bilag II, del A, omhandlede oplysninger i logbogen.
2. Førere af bugserbåde, hjælpefartøjer og fabriksskibe skal registrere deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, del B, C og D.

Artikel 24

Fartøjsførers og tunfiskenetoperatørs indsendelse af fangstopgørelser

1. Førere af fangstfartøjer, der fisker aktivt efter almindelig tun, sender dagligt flagmedlemsstatens myndigheder logbogsoplysninger, herunder ICCAT-registernummer, fartøjets navn, tilladelsens begyndelses- og slutdato, dato, klokkeslæt, position (bredde- og længdegrader) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet. De sender oplysningerne elektronisk i det format, der er fastsat i bilag V, i hele den periode, hvor fartøjet har tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
2. Førere af notfartøjer udfærdiger dagligt for hvert fiskeri de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, idet opgørelserne også udfærdiges, selvom fangsten er nul.
3. For notfartøjer og fartøjer på over 24 m sender operatøren dagligt de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til flagmedlemsstatens myndigheder senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag og for andre fangstfartøjer senest mandag kl. 24.00 midnat for den foregående uge, som slutter søndag kl. 24.00 midnat GMT.
4. Operatører af faststående tunfiskenet, der benyttes til at fiske aktivt efter almindelig tun, sender dagligt en fangstopgørelse med oplysninger om ICCAT-registernummer, dato, klokkeslæt og fangstmængder (i vægt og antal fisk), idet nulfangst også oplyses.

De sender inden for en frist på 48 timer myndighederne i deres medlemsstat oplysningerne elektronisk i det format, der er fastsat i bilag V, i hele den periode, som de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for den i stk. 1-4 omhandlede registrering og rapportering af fartøjers og faststående tunfiskens aktiviteter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 59, stk. 3, øjeblikkeligt gældende gennemførelsesretsakter.

Artikel 25

Medlemsstaternes indsendelse af ugentlige og månedlige fangstopgørelser

1. Efter modtagelsen af de i artikel 24 omhandlede fangstopgørelser videresender medlemsstaterne straks disse til Kommissionen elektronisk og sender straks Kommissionen ugentlige fangstopgørelser for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskens i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag V. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat hver uge i det format, der er fastsat i ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og information.
2. Hver medlemsstat meddeler inden den 15. i hver måned Kommissionen, hvor store mængder almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der er fanget, landet, omladet eller anbragt i bur i den foregående måned af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskens, der fører dens flag, eller er registreret i denne medlemsstat. Oplysningerne angives for hver redskabstype, herunder for bifangst, sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, og der angives nulfangst. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 26

Oplysninger om opbrugt kvote

1. Ud over kravet i artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal hver medlemsstat også meddele det til Kommissionen, når 80 % af den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe som omhandlet i nærværende forordnings artikel 10 og 11, skønnes at være opbrugt.
2. Ud over kravet i artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal hver medlemsstat også meddele det til Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe som omhandlet i nærværende forordnings artikel 10 og 11 eller til fælles fiskeri eller til et notfartøj, skønnes at være opbrugt.
3. Oplysningerne i stk. 2 ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.

Artikel 27

Medlemsstaternes årlige rapportering af fangster

1. Senest den 15. marts hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående fangstår. Sådanne oplysninger skal omfatte:
 - a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj
 - b) tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj
 - c) hvert fangstfartøjs samlede fangster med angivelse af nulfangst, hvis der ikke er fanget noget i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode
 - d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode, samt
 - e) de samlede fangster, der er taget uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst), med angivelse af nulfangst, hvis dette var tilfældet.
2. For fartøjer, der ikke har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som har fanget almindelig tun som bifangst, skal de oplysninger, som skal meddeles Kommissionen på den dato, der er fastsat i stk. 1, omfatte følgende:
 - a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, samt
 - b) de samlede fangster af almindelig tun.
3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
4. Kommissionen sender ICCAT's sekretariat de oplysninger, der modtages i henhold til stk. 1, 2 og 3.

AFDELING 3

LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 28

Udpegede havne

1. Hver medlemsstat udpeger havne eller steder tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt.
2. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten angive, i hvilke tidsrum og hvor landing og omladning er tilladt.

3. Senest den 15. februar hvert år sender hver medlemsstat en liste over udpegede havne til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
5. Fiskerfartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne eller på de steder tæt på kysten, der er udpeget af CPC og medlemsstaterne i henhold til stk. 1 og 2.

Artikel 29

Landinger

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af fiskerfartøjer med en længde på over 12 m, som er opført i ICCAT's fartøjsregister som omhandlet i artikel 19. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 17, sendes til medlemsstatens kompetente myndighed (herunder flagmedlemsstaten) eller til den CPC, hvis havne- eller landingsfaciliteter, der ønskes benyttet.
2. Førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som er opført i ICCAT's register som omhandlet i artikel 19, meddeler desuden mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, oplysninger om:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) skønnet mængde almindelig tun om bord samt
 - c) i hvilket geografisk område fangsterne er taget.
3. Hvis medlemsstaterne anvender artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) nr. 404/2011 på de forhåndsmeddelelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan skønnet over de mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles på det tidspunkt, der er fastsat som frist for fremsendelse af forhåndsmeddelelsen.
4. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, de er indgivet i det pågældende år.
5. Alle landinger overvåges af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages på grundlag af et risikostyringssystem baseret på kvote, flådestørrelse og fiskeriindsats en inspektion af en vis procentdel af landingerne. Medlemsstaterne skal angive de nærmere detaljer om den kontrolordning, som de har vedtaget, i deres årlige inspektionsplaner som omhandlet i artikel 51. Kontrolordningen anvendes også på høst.
6. Myndighederne i havnemedlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til myndighederne i fiskerfartøjets flagstat.

7. I tillæg til kravene i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal føreren af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde, efter hver fangstrejse sende en landingsopgørelse til:
- a) flagstatens kompetente myndigheder
 - b) og, hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstat eller CPC's havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller CPC.
8. Alle landede fangster vejes.

Artikel 30

Omladning

1. Uanset artikel 20 i forordning (EF) nr. 1224/2009 er det under alle omstændigheder forbudt at omlade almindelig tun til havs i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. Fiskerfartøjer må kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne og på de betingelser, der er fastsat i artikel 28.
3. Havnemedlemsstaten sørger for fuld inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må omlades.
4. Føreren af modtagerfiskerfartøjet eller dennes repræsentant meddeler mindst 48 timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvis havn der ønskes benyttet, følgende:
 - a) forventet ankomstdato, -tidspunkt og -havn
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord og oplysninger om det geografiske område, hvor fangsten er taget
 - c) det omladende fiskerfartøjs navn og dets nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - d) modtagerfiskerfartøjets navn og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet samt
 - e) mængden af den almindelige tun, der skal omlades, og det geografiske område, hvor fangsten er taget.
5. Fiskerfartøjer må ikke omlade, medmindre de fra deres flagstat har indhentet en forhåndstilladelse til omladning.

6. Før omladningen påbegyndes, meddeler føreren af det omladende fiskerfartøj flagstaten følgende:
 - a) de mængder almindelig tun, der skal omlades
 - b) omladningsdato og -havn
 - c) modtagerfiskerfartøjets navn, registreringsnummer, flagstat og nummer i ICCAT's register over fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun eller dets nummer i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun, samt
 - d) det geografiske område, hvor fangsten af almindelig tun er taget.
7. Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens myndigheder i den udpegede havn. Medlemsstatens kompetente myndighed:
 - a) inspicerer modtagerfiskerfartøjet ved ankomst og kontrollerer lasten og papirerne vedrørende omladningen
 - b) sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagstat senest 5 dage efter afsluttet omladning.
8. Uanset artikel 21 og 22 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal føreren af et EU-fiskerfartøj, uanset længde, udfylde og sende en ICCAT-omladningsopgørelse til de kompetente myndigheder i det pågældende fiskerfartøjs flagmedlemsstat. Opgørelsen sendes senest 48 timer efter datoen for omladning i havn i det format, der er fastsat i bilag III.

AFDELING 4 OVERFØRSEL

Artikel 31

Overførselstilladelse

1. Inden påbegyndelse af enhver overførsel sender føreren af et fangstfartøj eller akvakulturbrugeren eller operatøren af det faststående tunfiskenet, som overførslen skal finde sted fra, de kompetente myndigheder i deres medlemsstat en forhåndsmeddelelse om overførsel med oplysninger om:
 - a) fangstfartøjets, bugserbådens, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskenets navn og ICCAT-registernummer
 - b) det forventede overførselstidspunkt
 - c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres

- d) position (længdegrad/breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, samt identificerbare burnumre
 - e) modtagerbugserbådens navn, antal trukne bure og eventuelt ICCAT-registernummer
 - f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.
2. Med henblik herpå gives hvert bur et entydigt nummer. Nummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af den alfa-3-kode, der svarer til det flag, som bugserbåden fører, efterfulgt af tre tal.
 3. Fiskerfartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet må ikke foretage overførsel, medmindre de fra deres stat har indhentet en forhåndstilladelse til overførsel. Den ansvarlige medlemsstats myndigheder afgør for hver overførsel, om der skal udstedes en tilladelse. Med henblik herpå tildeles og meddeles der for hver overførsel et unikt identifikationsnummer til fiskerfartøjets fører, det faststående tunfiskenets operatør eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet. Hvis der gives tilladelse, skal dette nummer indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og de tre bogstaver "AUT" (tilladelse) efterfulgt af et løbenummer. Hvis tilladelse nægtes, skal nummeret indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og de tre bogstaver "NEG" (tilladelse nægtet) efterfulgt af et løbenummer.
 4. Hvis der er fisk, der dør under overførslen, skal den ansvarlige medlemsstat og den operatør eller akvakulturbruger, der deltager i overførslen, følge proceduren i bilag XII.
 5. Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, bugserbåden, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet alt efter tilfældet, senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel.
 5. Tilladelsen fra den ansvarlige medlemsstat til overførsel foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 32

Nægtet tilladelse til overførsel

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:
 - a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke har tilstrækkelig kvote til rådighed
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller operatøren af det faststående tunfiskenet, eller at der ikke er givet tilladelse til overførsel til bur af den pågældende mængde, eller at der ikke er blevet taget hensyn til denne mængde i udnyttelsen af en eventuel kvote

- c) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, eller
- d) at den bugserbåd, der angives som modtager af fiskeoverførslen, ikke er opført i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer (ekskl. fangstfartøjer) med tilladelse til at deltage i fiskeriet efter almindelig tun, jf. artikel 19, stk. 1, litra b), eller ikke er udstyret med et fartøjsovervågningssystem (FOS).

2. Hvis der ikke gives tilladelse til overførsel:

- a) udsteder den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en ordre til føreren af fangstfartøjet, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet om at slippe fiskene fri i havet, og meddeler dem, at tilladelse til overførsel er nægtet
- b) slipper fangstfartøjets fører, akvakulturbrugeren eller i givet fald operatøren af det faststående tunfiskenet fiskene fri
- c) slippes tunene fri efter proceduren i bilag XI.

Artikel 33

Videokameraovervågning

1. Førere af fangstfartøjer, bugserbåde, akvakulturbrugere eller operatører af faststående tunfiskenet, der overfører almindelig tun, sørger for, at overførsler overvåges med videokamera i vandet for at kontrollere, hvor mange fisk, der overføres. Mindstenormerne og procedurerne for videooptagelse skal være i overensstemmelse med bilag IX.
2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, sørger for, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for ICCAT-kontrollørerne og de regionale observatører.
3. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, sørger for, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for EU-kontrollørerne og de nationale observatører.
4. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et fartøj, et faststående tunfiskenet eller et akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 34

De regionale ICCAT-observatørers kontrol og iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

1. Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiskenet i henhold til ICCAT's regionale observatørprogram, som der er fastsat bestemmelser om i artikel 49 og i bilag VII, registrerer og indberetter de foretagne overførsler, observerer og anslår de overførte

fangster og kontrollerer de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. stk. 31, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. stk. 36.

2. Er der mellem de skøn over fangsterne, der er foretaget af henholdsvis den regionale ICCAT-observatør, de relevante kontrolmyndigheder og/eller føreren af fangstfartøjet henholdsvis repræsentanten for det faststående tunfiskenet en forskel på over 10 % med hensyn til antal fisk, eller hvis videooptagelsen ikke er tilstrækkeligt klar og tydelig til at foretage sådanne skøn, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse, som skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på bruget eller under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, ligesom afsnittet om fangst i fangstdokumentet for almindelig tun (BCD) ikke kan attesteres.
3. Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af fisk, kan operatøren anmode fartøjets, det faststående tunfisknets eller akvakulturbrugets flagstatsmyndigheder om at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør.
4. Med forbehold af den kontrol, der foretages af en kontrollør, underskriver de regionale ICCAT-observatører først ICCAT-overførselsopgørelsen, når deres observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i overførselsopgørelsen stemmer overens med deres observationer og den videooptagelse, der kræves i henhold til artikel 33, stk. 1. De skal forsyne opgørelsen med tydeligt navn og ICCAT-nummer.
5. De regionale ICCAT-observatører kontrollerer også, at ICCAT-overførselsopgørelsen sendes til føreren af bugserbåden eller til repræsentanten for akvakulturbruget eller for det faststående tunfiskenet.

Artikel 35

Foranstaltninger med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger og initiativer til at undersøge, hvilke andre metoder der kan anvendes til at forbedre skønnene over såvel antal som vægt af almindelig tun på tidspunktet for fangst og anbringelse i bur. Senest den 22. august hvert år meddeler medlemsstaterne Kommissionen, som videreformidler oplysningerne til SCRS, hvilke foranstaltninger de har truffet.

Artikel 36

Overførselsopgørelse

1. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til sin medlemsstats kompetente myndigheder i det format, der er fastsat i bilag IV.

2. Overførselsopgørelsen nummereres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for det fartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som overførslen stammer fra. Nummersystemet består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af de fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).
3. Den originale overførselsopgørelse skal ledsage overførslen af fiskene. En kopi af opgørelsen opbevares af fangstfartøjets fører, det faststående tunfiskenets operatør, bugserbådens fører eller akvakulturbrugeren.
4. Førere af fartøjer, der overfører tun (herunder bugserbåde) indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II.

Artikel 37

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for de overførsler, der er omhandlet i artikel 31-36. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 59, stk. 3, øjeblikkeligt gældende gennemførelsesretsakter.

AFDELING 5

ANBRINGELSE I BUR

Artikel 38

Tilladelse til anbringelse i bur

1. Det er forbudt at forankre transportbure inden for en radius på 0,5 sømil fra et akvakulturbrug forud for anbringelse af fisk i bur.
2. Forud for enhver anbringelse i bur underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet om, hvilke mængder der er fanget af det pågældende fartøj eller faststående tunfiskenet, og anmoder om tilladelse til anbringelse i bur.
3. Anbringelse i bur må ikke påbegyndes uden forhåndstilladelse fra:
 - a) den CPC eller medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller
 - b) den CPC eller medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis dette er aftalt mellem medlemsstaterne eller med den berørte flag-CPC.

4. Tilladelsen til anbringelse i bur gives eller nægtes af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget alt efter tilfældet, senest en arbejdsdag efter indgivelsen af anmodningen og fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis der ikke er modtaget noget svar inden for en arbejdsdag, må CPC eller den medlemsstat, der er ansvarlig for bruget, give tilladelse til anbringelse i bur.
5. Almindelig tun skal anbringes i bur inden den 15. august, medmindre den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for det akvakulturbrug, der modtager fiskene, fremfører gyldige grunde. Disse grunde meddeles sammen med rapporten om anbringelse i bur.

Artikel 39

Nægtet tilladelse til anbringelse i bur

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget alt efter tilfældet, giver ikke tilladelse til anbringelse i bur, hvis den ved modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, finder at:
 - a) det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke havde tilstrækkelig kvote til den mængde almindelige tun, der blev anbragt i buret
 - b) fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet ikke har rapporteret mængden af fisk behørigt, og at der ikke blev taget hensyn til denne mængde ved kvoteberegningen
 - c) det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke har tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
2. Hvis der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, anmoder den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet, den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om at beslaglægge fangsterne og om at udstede ordre til at slippe fiskene fri.
3. Ved modtagelsen af ordren om at slippe fiskene fri, slipper akvakulturbrugeren fiskene fri efter proceduren bilag XI.

Artikel 40

Fangstdokumentation for almindelig tun

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, forbyder enhver anbringelse i bur af almindelig tun til opdræt, der ikke er ledsaget af den dokumentation, der kræves af ICCAT som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010³⁴. Dokumentationen skal være nøjagtig, fuldstændig og bekræftet og attesteret af myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets CPC eller medlemsstat.

³⁴

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT C 194 af 24.7.2010, s. 1).

Artikel 41

Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Artikel 42

Videokameraovervågning

1. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sørger for, at anbringelse i bur overvåges ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med bilag IX.
2. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sørger for, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for ICCAT-kontrollørerne og de regionale observatører.
3. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sørger for, at de videooptagelser, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for EU-kontrollørerne og de nationale observatører.
4. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 43

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

1. Er der en forskel på over 10 % med hensyn til antal almindelig tun mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder eller akvakulturbruger, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.
2. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, må der ikke høstes, ligesom afsnittet om opdræt i BCD ikke kan attesteres.
3. De medlemsstater, der er ansvarlige for henholdsvis akvakulturbruget og fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og som foretager undersøgelsen, kan med henblik på undersøgelsens afslutning benytte andre oplysninger, der står til deres rådighed, herunder resultaterne af de programmer, der er omhandlet i artikel 44.

Artikel 44

Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger og initiativer som omhandlet i artikel 35.
2. Samtlige anbringelser i bur skal være omfattet af et program, i henhold til hvilket der anvendes stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, med henblik på en mere nøjagtig fastsættelse af antal og vægt af fisk ved hver anbringelse i bur.
3. Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag X.
- 4 Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, meddeler den medlemsstat, der er ansvarlig for fartøjet eller det faststående tunfiskenet, og Kommissionen resultaterne af programmet i overensstemmelse med forlægget i bilag X, del B. Kommissionen videresender resultaterne til ICCAT's sekretariat med henblik på videreformidling til den regionale ICCAT-observatør.
5. Hvis resultaterne af programmet viser, at mængderne af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger fra de fangstmængder og overførte mængder, der er indberettet, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, i samarbejde med den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse. Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for en frist på 10 arbejdsdage efter meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, eller hvis resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de fangstmængder eller overførte mængder, der er indberettet, udsteder myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets flag-CPC eller medlemsstat ordre om, at det overskydende antal eller den overskydende vægt skal slippes fri efter procedurerne i bilag XI
6. Efter at der i givet fald er sluppet fisk fri, anvendes resultaterne af programmet som omhandlet i bilag X, del B, punkt 3, til at:
 - a) bestemme de endelige fangstmængder, som skal trækkes fra den nationale kvote
 - b) udfylde meddelelsen om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD.
7. Senest den 30. august hvert år sender medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, resultaterne af disse programmer til Kommissionen, som sender dem til SCRS.
8. Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i akvakulturbrugets stat og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse.
8. Er der en forskel på 10 % eller derover mellem de mængder almindelig tun, som fangstfartøjet/det faststående tunfiskenet har indberettet som fangster, og de mængder, der er fastsat ved hjælp af kontrolkameraer som omhandlet i stk. 5 og artikel 43, anses det berørte fartøj/faststående tunfiskenet for at kunne have overtrådt reglerne, og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre korrekt opfølgning.

Artikel 45

Rapport om anbringelse i bur

1. Senest en uge efter at have afsluttet anbringelsen i bur sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en rapport om anbringelsen i bur med de oplysninger, der er omhandlet i bilag X, del B, til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskenet har fanget tunen, og til Kommissionen. Rapporten skal også indeholde oplysningerne fra meddelelsen om anbringelse i bur, jf. artikel 4b i og bilag Ia til Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001. Kommissionen videresender rapporten til ICCAT's sekretariat.
2. I forbindelse med stk. 1 anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt og, i givet fald, en ordre om at slippe fiskene fri er efterkommet.

Artikel 46

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastlægger detaljerede regler for de anbringelser i bur, der er omhandlet i artikel 38-45. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 59, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 59, stk. 3, øjeblikkeligt gældende gennemførelsesretsakter.

AFDELING 6

KONTROL OG OVERVÅGNING

Artikel 47

Fartøjsovervågningssystem

1. De forpligtelser vedrørende fartøjsovervågningsudstyr, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009, finder anvendelse på alle bugserbåde, der er opført i ICCAT's fartøjsregister som omhandlet i artikel 19, stk. 6, uanset længde.
2. Fiskerfartøjer med en længde på over 15 m, der er opført i ICCAT's register over fangstfartøjer som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra a), eller i ICCAT's register over andre fartøjer som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra b), i nærværende forordning, skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst 15 dage før fangstperiodens begyndelse og fortsætte med at sende disse data til mindst 15 dage efter fangstperiodens afslutning, medmindre der i forvejen sendes en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregisteret.
3. Af kontrollensyn må transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn, medmindre der anvendes et meldingssystem for indsejling i og udsejling af havn.

4. Medlemsstaterne sørger for, at deres fiskeriovervågningscentre tidstro og i formatet "https data feed" sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.
5. Hver medlemsstat sørger for:
 - a) at der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører dens flag, til Kommissionen, når fiskerfartøjerne fisker i det østlige Atlanterhav og Middelhavet
 - b) at dens fiskeriovervågningscenter, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i FOS, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 404/2011, og som det har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører medlemsstatens flag, til Kommissionen senest 24 timer efter, at det har modtaget dem
 - c) at meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - d) at meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) nr. 404/2011.
6. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

Artikel 48

Nationalt observatørprogram

1. Medlemsstaterne sørger for, at der på fartøjer, der fisker efter almindelig tun, som et minimum sikres følgende niveauer af national observatørdækning:
 - a) 20 % af medlemsstatens flydetrawlere (over 15 m)
 - b) 20 % af medlemsstatens langlinefartøjer (over 15 m)
 - c) 20 % af medlemsstatens stangfartøjer (over 15 m)
 - d) 100 % af bugserbådene
 - e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.
2. Medlemsstaterne udfærdiger et nationalt identitetskort til den nationale observatør.
3. Den nationale observatør har især til opgave
 - a) at kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder nærværende forordning
 - b) at registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder bl.a.:

- i) fangstmængde (inkl. bifangst), herunder artsfordeling og om fangsten er beholdt om bord eller smidt ud død eller levende
 - ii) fangstområdets koordinater (længde/bredde)
 - iii) indsatsmåling (f.eks. antal sæt, antal kroge) som defineret i ICCAT's "Field Manual" for diverse redskaber
 - iv) fangstdato
 - c) at observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 - d) at spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.
4. De nationale observatører skal desuden på ICCAT's anmodning og efter instrukser fra SCRS udføre videnskabeligt arbejde, som f.eks. indsamling af opgave II-data, som defineret af ICCAT.
5. Med henblik på gennemførelse af stk. 1-4 sørger medlemsstaterne tillige for følgende:
- a) repræsentativ tids- og områdemæssig national observatørdækning på deres fartøjer og ved deres faststående tunfiskenet, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
 - b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller
 - c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes
 - d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er muligt.
6. Data og oplysninger, der er indsamlet i henhold til hver enkelt medlemsstats observatørprogram, sendes til Kommissionen senest den 15. juli hvert år. Kommissionen videreformidler disse data og oplysninger til SCRS og ICCAT's sekretariat alt efter tilfældet.

Artikel 49

ICCAT's regionale observatørprogram

- 1. ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i denne artikels stk. 2-6 og som yderligere specificeret i bilag VII gælder i Unionen.
- 2. Medlemsstaterne sørger for, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:
 - a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer

- c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskenet til transportbure
 - d) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug
 - e) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug.
3. Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse fiske efter almindelig tun eller deltage i sådant fiskeri.
4. Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sørger for, at der er en regional ICCAT-observatør til stede ved enhver anbringelse i bur og enhver høst af fisk fra brugene.
5. De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:
- a) observere og overvåge at fiskeri- og opdrætsaktiviteterne er i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008, artikel 90 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og bestemmelserne i nærværende forordning
 - b) underskrive ICCAT-overførselsopgørelsen som omhandlet i nærværende forordnings artikel 36, rapporten om anbringelse i bur som omhandlet i nærværende forordnings artikel 45 og BCD, hvis de er enige i, at oplysningerne deri er i overensstemmelse med deres observationer
 - c) udføre videnskabeligt arbejde, som f.eks. at indsamle prøver på begæring af ICCAT efter instrukser fra SCRS.
6. Flagmedlemsstaten sørger for, at fartøjsførere, besætning, ejere af akvakulturbrug og faststående tunfiskenet og fartøjernes redere ikke hindrer, truer, forstyrrer, påvirker, bestikker eller forsøger at bestikke regionale ICCAT-observatører under disses arbejde.

AFDELING 7

INSPEKTION OG KRYDSKONTROL

Artikel 50

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. ICCAT-ordningen for fælles international inspektion som fastsat i bilag VIII gælder i Unionen.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.
3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på

havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.

4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
5. Kommissionen eller et organ udpeget af denne koordinerer overvågnings- og inspektionsarbejdet for Unionen. Kommissionen eller det udpegede organ kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.
6. Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 51

Fremsendelse af inspektionsplaner

1. Senest den 31. januar hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen deres inspektionsplaner. Inspektionsplanerne opstilles, således at de er i overensstemmelse med:
 - a) de mål, prioriteter, procedurer og benchmarks for inspektion, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009
 - b) de nationale kontrolhandlingsprogrammer for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Kommissionen samler de nationale inspektionsplaner og integrerer dem i Unionens inspektionsplan. Kommissionen sender inspektionsplanen sammen med de planer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, til ICCAT's sekretariat med henblik på ICCAT's godkendelse.

Artikel 52

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

1. Flagmedlemsstaten træffer foranstaltninger i henhold til stk. 2, hvis et fartøj, der fører dens flag, har:

- a) undladt at opfylde de rapporteringskrav, der er fastsat i artikel 23 og 24, eller
 - b) overtrådt bestemmelserne i denne forordning, i artikel 89-93 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 eller i kapitel IX i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008.
2. Flagmedlemsstaten sørger for, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne.

Artikel 53

Krydskontrol

1. Medlemsstaterne kontrollerer i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009, bl.a. på grundlag af inspektionsrapporter, observatørrapporter og FOS-data de indsendte logbøger og de relevante oplysninger, der er registreret i deres fiskerfartøjers logbøger, i overførsels- eller omladningsopgørelsen og i fangstdokumenterne for almindelig tun.
2. Medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009 krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde de mængder pr. art, der er registreret i fiskerfartøjets logbog, eller de mængder pr. art, der er anført i omladnings- eller overførselsopgørelsen, med de mængder, der er anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom en faktura og/eller salgsnotaer.

AFDELING 8

MARKEDSFØRING

Artikel 54

Markedsforanstaltninger

1. Uden at dette anfægter forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013³⁵, er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som krævet i henhold til nærværende forordning, forordning (EU) nr. 640/2010 og artikel 4b i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001.
2. Handel med, landing, anbringelse i bur i og import til Unionen med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun fra det østlige Atlanterhav og Middelhavet er forbudt, hvis:

³⁵

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

- a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis staten ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning eller ikke har fået tildelt en fiskeriindsats for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i henhold til ICCAT's forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, eller
 - b) den almindelige tun er fanget af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.
3. Handel med, landing og forarbejdning i Unionen samt import til og eksport fra Unionen af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, (EF) nr. 1005/2008 og (EU) nr. 1379/2013.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 55

Evaluering

Medlemsstaterne sender hvert år senest den 15. september Kommissionen en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse. Kommissionen sender senest den 15. oktober hvert år ICCAT's sekretariat en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 10-04, som den har udarbejdet på grundlag af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne.

Artikel 56

Finansiering

Den flerårige genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet anses for at være en flerårig genopretningsplan efter artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 57

Procedure for ændringer

1. For så vidt som det er nødvendigt for at indarbejde ændringer til bestemmelserne i genopretningsplanen for almindelig tun, som bliver bindende for Unionen, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58 ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning.

Artikel 58

Udøvelse af de delegerede beføjelser med henblik på ændringer

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 57 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 57 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 57 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for fristen på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 59

Gennemførelse

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

Artikel 60

Ophævelse

1. Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 ophæves herved.
2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIII.

Artikel 61

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand